

Παλαιστίνη

καθαριστών, μορφές οργάνωσης και δράσης

λιών βάσης στους μεγάλους χώρους εργασίας (αεροδρόμιο του Άμστερνταμ, σιδηρόδρομοι, πανεπιστήμια).

Οι διεκδικητικοί στόχοι ήταν η κατοχύρωση αξιοπρεπών αποδοχών και συνθηκών εργασίας των καθαριστών, η υποστήριξη της ένταξής τους στην ολλανδική κοινωνία και η νομιμοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης.

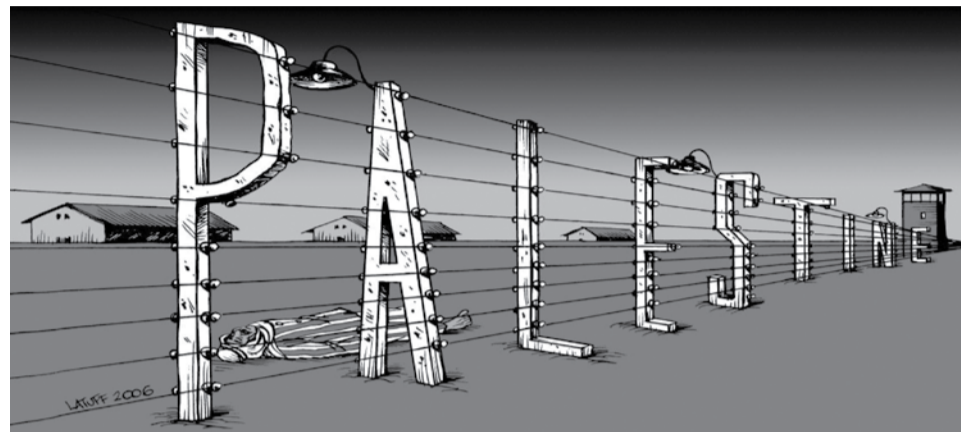
Αναφορικά με την τακτική, οι καθαριστές δοκίμασαν κάτι καινούριο. Δεν απηύθησαν τα αιτήματά τους αποκλειστικά και μόνο στις εταιρείες καθαρισμού αλλά ζήτησαν στην αρχή και ανάγκασαν αργότερα τους παραλήπτες υπηρεσιών (αεροδρόμιο, σιδηροδρομική εταιρεία, πανεπιστήμια) να πάρουν θέση για το θέμα. Έτσι κινήθηκαν σε δύο επίπεδα, από τη μια συζητώντας και πείθοντας συνεχώς και άλλους συναδέλφους τους να εμπλακούν στις κινητοποιήσεις και από την άλλη μεταφέροντας το χώρο διαμάχης από τα

γραφεία των εταιρειών καθαρισμού στους χώρους ζωής και εργασίας εκατομμυρίων πολιτών. Με αυτό τον τρόπο, οι αθέατοι καθαριστές και τα προβλήματά τους έγιναν ξαφνικά ορατοί στην κοινωνία. Αυτές οι κινητοποιήσεις οδήγησαν στη συλλογική σύμβαση του 2008 που όμως παραβιάστηκε συστηματικά από τους εργοδότες. Στα τέλη του 2009, οι κινητοποιήσεις επαναλήφθηκαν με μεγαλύτερη μαζικότητα και δυναμισμό.

Τα συνδικάτα που στην αρχή ήταν επιφυλακτικά απέναντι στις νέες μορφές οργάνωσης και δράσης των καθαριστών, αναγκάστηκαν να αγκαλιάσουν τον εργατικό αγώνα αποδεχόμενα τη λογική και τις μορφές οργάνωσης των καθαριστών. Έτσι, μετά από περίπου 2,5 μήνες πολύμορφων απεργιακών κινητοποιήσεων (2μηνια απεργία στο σιδηρόδρομο, επαναλαμβανόμενες 24 ωρες κλαδικές απεργίες, συγκέντρωση 1.000 καθαριστών στο αεροδρόμιο, 48ωρη συγκέντρωση στο σιδηροδρομικό σταθμό της Ουτρέχτης καθώς και πολλαπλές συγκεντρώσεις στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας), οι εργοδότες υποχώρησαν και αποδέχθηκαν τους όρους των καθαριστών για τη συλλογική σύμβαση εργασίας.

Δημήτρης Παυλόπουλος

Λύση οι κρατικοί «σωτήρες» ή μια εργατική Ιντιφάντα;

Είναι αλήθεια ότι πέρα από όλα τα άλλα η καμπάνια «ένα καράβι για την Γάζα» κατάφερε να επαναφέρει στο παγκόσμιο πολιτικό προσκήνιο το παλαιστινιακό. Χρειάστηκε η θυσία εννιά ανθρώπων και η ηρωική στάση εκατοντάδων άλλων για να ξαναστραφούν τα φώτα της δημοσιότητας σε μια γωνιά του πλανήτη όπου συγκρούονται μεγάλα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα αλλά και οι ανταγωνισμοί των αστικών τάξεων της περιοχής. Πετρέλαιο, οι δρόμοι μεταφοράς της ενέργειας, ο έλεγχος της περιοχής, οι νέοι μεγάλοι «παίκτες» (Ρωσία, Κίνα) και συσχετισμοί κάνουν μετά από εβδομήντα χρόνια αγώνων το «παλαιστινιακό πρόβλημα» να φαντάζει ακόμα πιο πολύπλοκο και δύσκολο, με τα αδιέξοδα να πληθαίνουν.

ΗΠΑ αλλά και ΕΕ είναι έτοιμες να αναθεωρήσουν τμήματα της παραδοσιακής συμμαχίας τους με το Ισραήλ και να βάλουν και άλλους «παίκτες» και «σωτήρες» στο παιχνίδι, όπως ο Ερντογάν και η αστική τάξη της Τουρκίας, που μετά την «σωτηρία» του κουρδικού αλλά και του τουρκικού λαού φιλοδοξούν τώρα να «σώσουν» και τους Παλαιστίνιους και δια μέσου της «σκληρής» στάσης τους απέναντι στο Ισραήλ να αναλάβουν αυτοί την ηγεσία και τον έλεγχο των μουσουλμανικών πληθυσμών.

Στην ουσία να διαπραγματευτούν και να κερδίσουν τη θέση του περιφερειακού ιμπεριαλιστή στην περιοχή ως τον καλύτερο εκφραστή των συνολικών καπιταλιστικών συμφερόντων. Το Ισραήλ όσο νιώθει να απειλείται τόσο αναβαθμίζει τη βία απέναντι στους Παλαιστίνιους και συμμαχεί με την ελληνική και κυπριακή αστική τάξη.

Την ίδια στιγμή η καθημερινή ζωή του Παλαιστίνιου εργάτη συνεχίζει να είναι η κόλαση της εκμετάλλευσης όπου και αν αυτός ζει. Στη Γάζα ο ισραηλινός αποκλεισμός, η πείνα, οι βομβαρδισμοί. Στη Δυτική όχθη η ανεργία ή η δουλειά στο ισραηλινό αφεντικό και στους Παλαιστίνιους νεοαστούς, συνεργάτες των Ισραηλινών. Στο Λίβανο ζει στοιβαγμένος μέσα στα προσφυγικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, ξεκινώντας από το Σάμπρα και Σατίλα στη Βηρυτό μέχρι σε αυτά του νότιου Λίβανου,

που ελέγχεται από την Χεζμπολά, χωρίς κανένα εργασιακό και πολιτικό δικαίωμα. Στην Ιορδανία, την Αίγυπτο και τη Συρία, ζει κάτω από την επιτήρηση και το άγρυπνο μάτι του καθεστώτος. Σε όλη την περιοχή ο Παλαιστίνιος αποτελεί το φτηνό εργατικό δυναμικό αλλά και ταυτόχρονα πηγή αναταραχής που πρέπει να καταστέλλεται.

Σε αυτή τη βάση της χωρίς όρια εργατικής εκμετάλλευσης, της καταστολής και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στηρίζονται όλες οι λύσεις και οι συζητήσεις για το «παλαιστινιακό πρόβλημα», χωρίς και μακριά από τον παλαιστινιακό λαό. Από το Όσλο και τους «οδικούς χάρτες» μέχρι την κατοχή της Γάζας και τις αιγυπτιακές διαμεσολαβήσεις, το μεν Ισραήλ σχεδιάζει ένα παλαιστινιακό κράτος οικονομικά ελεγχόμενο, διασπασμένο σε μικρές περικυκλωμένες περιοχές, οι δε «σύμμαχοι» και «φίλοι» του παλαιστινιακού λαού, οι Άραβες σείχηδες, εμίρηδες και βασιλιάδες, προσπαθούν να απαλλαγούν από τους πρόσφυγες που τους θεωρούν πηγή ταραχών αλλά να διατηρήσουν την πρόσβαση στην εργατική εκμετάλλευση και να καταλάβουν καλύτερες θέσεις στη μάχη για την κυριαρχία της περιοχής. Σε αυτά τα σχέδια ο παλαιστινιακός λαός έχει κατορθώσει να μπει εμπόδιο με την πρώτη και δεύτερη Ιντιφάντα.

Σήμερα η τρίτη Ιντιφάντα είναι η μόνη λύση στο Παλαιστινιακό, μια Ιντιφάντα που θα προσεγγίζει το "παλαιστινιακό πρόβλημα" από τη σκοπιά της συνολικής εργατικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Σε κόντρα όχι μόνο με την Παλαιστινιακή Αρχή της Δυτικής Όχθης και την συνεργασία με Ισραήλ-ΗΠΑ-ΕΕ, αλλά και σε κόντρα με την ΧΑΜΑΣ και τη λογική του εμπράτου της Γάζας και του μεσαίωνα.

Μια τέτοια Ιντιφάντα χρειάζεται ο παλαιστινιακός λαός, μια εργατική εξέγερση που να υπερασπίζει και να ενισχύει κάθε τάση εργατικής χειραφέτησης και ανατροπής που θα βρίσκεται ενάντια στις ιμπεριαλιστικές και αστικές γραμμές, ενάντια σε κρατικά συμφέροντα, συμμαχίες και αυτόκλητους σωτήρες.

Κώστας Φωτάκης

Πόλη Οαχάκα του Μεξικού Αυτόνομος Δήμος Σαν Χουάν Κοπάλα

Αντίσταση για νέα ζωή

αποκλεισμό του Αυτόνομου Δήμου και να βοηθήσει την ιθαγενική φυλή Τρίκι η οποία εμπνέεται από το παράδειγμα των Ζαπατίστας- παρεμποδίστηκε από την πολιτειακή και ομοσπονδιακή αστυνομία να πλησιάσει στον Αυτόνομο Δήμο. Ο ρόλος της οποίας είναι να ενισχύει, να καλύπτει και να προστατεύει την κύρια εγκληματική δράση της παραστρατιωτικής οργάνωσης UBISORT, η οποία στις 4 Ιουνίου τοποθέτησε ογκόλιθους στον κεντρικό δρόμο για να εμποδίσει την αποστολή караβανιών αλληλεγγύης και στις 5 Ιουνίου επιτέθηκε στον Αυτόνομο Δήμο από πέντε διαφορετικά σημεία με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό κατοίκου.

Η προσπάθεια τρομοκράτησης του Αυτόνομου Δήμου από το Μεξικανικό κράτος, την αστυνομία και τις φίλα προσκείμενες παραστρατιωτικές συμμορίες, συναντά την οργανωμένη αντίσταση των κατοίκων που ανταποδίδουν τα χτυπήματα με ότι μέσο διαθέτουν. Αλλά η κρατική τρομοκρατία δε σταματά

μόνο στα όρια του Δήμου. Περιλαμβάνει και την καταστολή διαδηλώσεων αλληλεγγύης που πραγματοποιούνται στην πόλη του Μεξικού και στην Οαχάκα.

Στις διαδηλώσεις που πρόσφατα έγιναν, για να υποστηριχθεί έμπρακτα η παράλληλη αποστολή του караβανιού και συμμετείχαν και ιθαγενείς Τρίκι, η αστυνομία κατέστειλε άγρια τους συγκεντρωμένους παρότι υπήρχαν μικρά παιδιά και μωρά.

Οι επιθέσεις του Μεξικανικού κράτους σε Αυτόνομους Δήμους των Λαών της Οαχάκα, αλλά και στις Ζαπατίστικες Κοινότητες προσπαθούν να ανακόψουν την αντίσταση και την αυτοοργάνωση της κοινωνικής ζωής, χωρίς κράτος και αγορά. Συνεχίζονται με μεγαλύτερη ένταση και γι' αυτό περισσότερο από ποτέ χρειάζεται η έμπρακτη εκδήλωση της διεθνοιστικής αλληλεγγύης σ' αυτούς τους λαούς που μας έδειξαν πώς κατακτιέται η νέα ζωή με ελευθερία, χειραφέτηση και αξιοπρέπεια.

Θοδωρής Θεοδωρόπουλος